

Sámen het kruis dragen

Veertigdagenboekje 2021

Oecumenische uitgave van de samenwerkende kerken in de Krommerijnstreek

(beeld omslag: Bronisław Dróżka)

Voorwoord

Samen het kruis dragen

Evenals voorgaande jaren toch ook dit jaar een Veertigdagenboekje. In verband met de coronaregels was de voorbereiding wat ingewikkelder, maar het is gelukt. Zoals gebruikelijk is er op de woensdagen aandacht voor de kinderen.

Het afgelopen jaar is voor heel veel mensen getekend door lijden en verdriet. Daarnaast heerst er onvrede, boosheid en ook angst om alles wat rondom ons gebeurt als gevolg van het coronavirus. Vooral ook onze jongeren hebben het zwaar.

Daarnaast gebeuren er ook positieve dingen in het zorg dragen voor elkaar en hulp bieden.

Juist in deze tijd is het belangrijk de lijdensweg van Jezus te volgen. Dit is geen doodlopende weg. We zien in alle verhalen steeds tekenen van hoop. Jezus blijft dwars door het lijden heen vertrouwen op God. Zo mogen ook wij in deze donkere, onzekere tijd vertrouwen houden op de toekomst. We gaan met elkaar op weg naar Pasen, het grote overwinningsfeest op lijden en dood.

We wensen u een gezegende tijd.

Namens de veertigdagenwerkgroep, Arda Mensink.

Aswoensdag

Aswoensdag is de eerste dag van de 40-daagse vastenperiode voorafgaand aan Pasen.

In die veertig dagen voor Pasen leven de mensen sober.

De vastentijd herinnert aan een verhaal uit de bijbel waarin Jezus veertig dagen in de woestijn doorbracht zonder eten en drinken.

Op Aswoensdag is er in de katholieke kerk een viering waarbij iedere kerkganger naar voren mag komen en van de priester een *kruisje van as op het voorhoofd* krijgt, met de woorden: "Gij zijt gekomen uit as en tot as zult ge wederkeren". As is een teken van sterfelijkheid maar ook een teken van nieuw leven.

In vroegere tijden werd met as gewassen: as heeft een reinigende kracht. Ook het afbranden van de stoppels op akkers maakt de grond vruchtbaar. As werd op het hoofd van zondaars gestrooid; as reinigt en geeft kracht tot nieuw leven.

De as voor het askruisje is afkomstig van de verbrande en gezegende palmtakjes uit de Paasperiode van het voorgaande jaar. Als symbool betekent het dat de takjes van jubel en vreugde verbrand moeten worden - door de dood heengaan - om tot teken te worden van het kruis, de dood en de verrijzenis.

Nb. Ook in de niet-katholieke kerken wordt tegenwoordig aandacht besteed aan Aswoensdag

Weerspreuken

Schijnt op Aswoensdag de zon, dan wordt het een goed appeljaar.

Het weer van Aswoensdag houdt men de gehele vasten.

Vastentijd zonder regen verkondigt een jaar met veel zegen.

Preitaart uit de Borinage

Ingrediënten voor 4 personen

- 1 pakje bladerdeeg van ongeveer 230 gram (voldoende voor een taartvorm van 24 cm doorsnede en ongeveer 4 cm hoog)
- 2 uien, in fijne ringen gesneden
- 3 preien, in ringen gesneden
- 2 eieren
- 20 cl room
- 150 gr verse kaas
- peper en zout
- nootmuskaat

Bereiding

Verwarm de oven voor op 200° C.

Bekleed een taartvorm met de bladerdeeg.

Blancheer de ui- en preiringen 10 minuten in kokend water. Giet het kookvocht af en laat de groenten goed uitlekken.

Klop de eieren + room + verse kaas los. Kruid met peper, zout en nootmuskaat.

Doe het uien-prei-mengsel op het bladerdeeg en overgiet met het eiermengsel.

Bak de preitaart 30 à 40 min in de oven.

Ecce Homo

Hoe kwetsbaar is de Mens
hoe weerloos staat Hij
met gesnoerde handen
de rug doorploegd
het hoofd gekroond met pijn.
Ziet deze Mens die in de Geest
zo rein en ongeschonden bleef

Gebed om licht

U komt mij, lieve God,
zo nederig nabij,
in de dagen van gemis
en moeite vindt U mij.

U daalt het duister in,
U deelt mijn angst en pijn,
zo dodelijk bedroefd
als maar een mens kan zijn.

Een man van smarten
die ter aarde valt en schreit,
een lotgenoot, een vriend,
o Heer die bij mij zijt.

Ik bid U, laat het licht
dat doorbrak in uw smart,
de zon die Pasen heet,
ook dagen in mijn hart.

Jaap Zijlstra(uit: Olijftak – geloofsgedichten)

Meditatie bij Marcus 1, 12 – 15

In de woestijn word je teruggeworpen op jezelf. Alles is anders. Er is veel leegte en bijna niets leidt je aandacht af. Het is een plaats van uitzuivering, van de voorbereiding op een (nieuw) begin. Het is een plaats waar het nieuwe zich kan ontwikkelen en je het oude kunt loslaten.

Jezus heeft in alle vrijheid zijn keuzen gemaakt: Hij liet zich dopen door Johannes en heeft zich zo verbonden met de gewone mensen die zich door Johannes lieten dopen. Dat roept de vraag op hoe solidair wij zijn met andere mensen.

Jezus liet zich door de Geest meevoeren naar de woestijn. Satan verzocht hem met alles wat tussen een mens en God kan staan. Jezus doorstond deze innerlijke beproeving. De woestijn is ook een confrontatie met je angsten: je weet niet wat de toekomst brengt. Hoe ga je er mee om als je vragen hebt over je levensweg en of het de goede weg is? Probeer je zoveel mogelijk zekerheden te verzamelen of vertrouw je erop dat God met je meeloopt? Vertrouw je erop dat je er niet alleen voor staat?

In mijn menselijke fantasie zie ik het volgende: nadat Jezus de beproevingen in de woestijn (van het leven) had doorstaan, voelde hij de innerlijk vrijheid om verhalend en genezend rond te gaan. De Goede Boodschap te vertellen en te laten zien. Hij zei dat God bij je is, je hoeft je alleen maar voor hem open te stellen. En dat vraagt om vertrouwen.

Ook wij maken keuzen. Je kunt er voor kiezen alle geloofsverhalen los te laten en te leven op routine. Je kunt deze 40-dagentijd ook gebruiken om bij jezelf na te gaan welke bewuste keuzen je maakt. En welke rol de liefde van God daarbij speelt.

Ed van de Moosdijk, pastoraal werker van parochie Paus Johannes XXIII

Lied 538 : 2

Een mens te zijn op aarde, in deze wereldtijd
Is komen uit het water en staan in de woestijn
Geen god onder de goden, geen engel en geen dier
Een levende, een dode, een mens in wind en vuur.

Bisschoppelijke Vastenactie 2021

Opleiding en scholing staan, evenals in 2020, centraal bij de Bisschoppelijke Vastenactie in 2021, die gehouden wordt van 17 februari tot en met 4 april.

Het thema van de Bisschoppelijke Vastenactie luidt:

‘Werken aan je toekomst’.

Onderwijs echt noodzakelijk

Miljoenen mensen doen ongeschoold, slecht betaald werk, vaak onder onacceptabele omstandigheden en leven ondanks hun baan in armoede. Een goede opleiding kan daar verandering in brengen en ervoor zorgen dat mensen een fatsoenlijk inkomen gaan verdienen. Dat

maakt hen economisch en maatschappelijk sterker en vergroot hun toekomstperspectief. Onderwijs is dus erg belangrijk. Tegenwoordig gaat ruim negentig procent van de kinderen in ontwikkelingslanden naar de basisschool; in 2000 was dat nog maar 54 procent. Hoewel er dus al veel is bereikt, gaan 57 miljoen kinderen nog altijd niet naar school. Bovendien is alleen basisonderwijs niet voldoende om een goede baan te vinden en zo de cyclus van armoede te doorbreken. Net als in Nederland is een vervolgopleiding echt noodzakelijk.

Wat doet Vastenactie?

De Vastenactie zet zich dit jaar in voor projecten die verschillende vormen van voortgezet onderwijs beschikbaar en toegankelijk maken voor mensen in ontwikkelingslanden. Ook ondersteunt de Vastenactie mensen bij het opzetten van een eigen onderneming. Dankzij deze hulp verdienen al deze mensen straks genoeg om zichzelf en hun gezin te onderhouden. Ook zijn ze dan beter in staat om bij te dragen aan hun gemeenschap.

U kunt u bijdrage overmaken naar: Vastenactie Krommerijnstreek
NL43 INGB 0002 5874 00

Echt wel een moeilijke kleurplaat!

Je moet er erg je best voor doen!

Hoop

Hoop is...dromen werkelijkheid zien worden

dat honger hebben niet het laatste is
dat rotwerk hebben niet het laatste is

dat geen werk hebben niet het laatste is
dat geen diploma hebben niet het laatste is

dat haten niet het laatste is
dat iemand kwijt zijn niet het laatste is

dat schuld hebben niet het laatste is
dat 'het kan mij niet schelen' niet het laatste is

dat 'ik weet me geen raad' niet het laatste is
dat 'de wereld is een puinhoop' niet het laatste is

dat alleen-zijn niet het laatste is
dat geen zin meer hebben niet het laatste is
dat het allerlaatste niet het laatste is,

dat we kunnen uitzien naar Pasen!

Als dat zo is

Hij was een man die goed was
en voor anderen leefde,
die oog voor kinderen had,
die armen verder hielp
en zieken leven gaf,
die randfiguren weer naar voren haalde.

Hij zei waar het op aankwam
en leefde zelf voorbeeldig.
Zo iemand past hier niet.
Hij werd dan ook beschimpt,
gehaat, gemarteld en gedood.
Als hij nog voortleeft, nu, hier,
in ons en tussen ons

als dat zo is,

dan is de liefde sterker dan de dood.
dan wint het goede van het kwaad,
dan dringt het licht
tot in het diepste donker door.

als dat zo is.

H.Herstel

Als alle vragen gesteld zijn...

Als alle vragen gesteld zijn,
- beantwoord of niet -
houdt de mens altijd
nog één vraag over:
'Hou je van me?'
Daarop zegt God: 'Ja'.
Dat antwoord kwam ons Jezus brengen
in woord en daad
voor nu en altijd.
Zeggen wij het voort?
Brenge wij het ter sprake?
Metterdaad?

Ward Bruyninckx

Weg (Marcus 9:2-10)

De weg van Jezus naar Jeruzalem is een levensreis. Het is de weg van ons leven. Telkens ziet het landschap van ons leven er anders uit. Onderweg nodigt Jezus ons uit om goed om ons heen te kijken: hoe ziet het landschap van jouw leven er op dit moment uit? Hoe loopt jouw weg? Wie of wat kom je tegen onderweg?

Vandaag volgen wij Jezus omhoog naar de berg. In de bijbel is de berg de plaats waar God en de mens elkaar ontmoeten. Op de berg verandert Jezus in een stralende verschijning. Het moet een indrukwekkende ervaring zijn. Misschien zijn er in ons leven ook zulke momenten geweest. Momenten waarop je voor je gevoel op de top van de berg staat, momenten van groot geluk, van intens geloof. Momenten dat je weet: ik hoor bij God en God hoort bij mij.

Maar naast de berg ligt het dal. In het dal is het meestal donker. Je bent het overzicht kwijt en het lijkt alsof alle dingen zich tegen je keren. In het dal is moeilijk om perspectief te zien. In een dal zie je vaak alleen maar de dingen waar je als een berg tegenop kunt zien.

Ik snap Petrus wel, dat hij op de berg wil blijven, om dat geluksmoment daar op de berg voor altijd vast te houden. Daarom stelt hij voor om drie tenten te bouwen. Maar blijkbaar is dat niet de bedoeling. Want Petrus is nog niet uitgesproken of er verschijnt een grote wolk om de mannen heen. Het is niet de bedoeling om boven op de berg te blijven. De weg van Jezus, naar Jeruzalem, gaat uiteindelijk naar beneden, door de diepte heen. Zo verbindt Jezus zich met ons, met ons leven, met ons lijden.

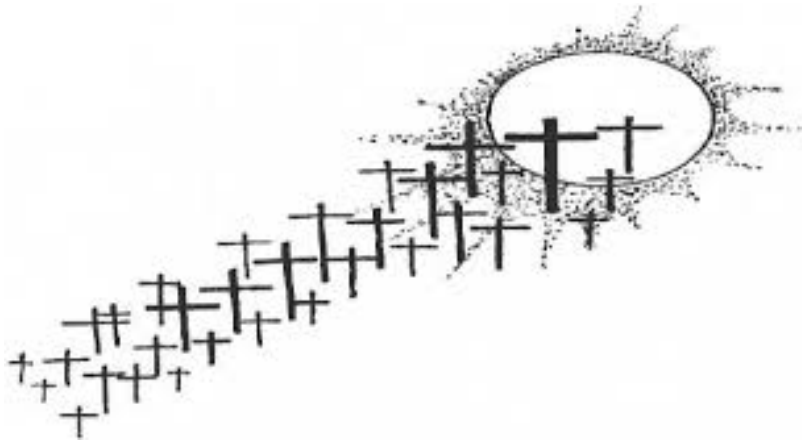
De verheerlijking op de berg is het geheim van Pasen in notendop. Het vertelt ons dat het eenmaal Pasen zal zijn en dat het leven niet vergeefs is. De toekomst loopt niet dood, maar is stralend en wit. Zo toegerust mogen wij de weg van ons leven vervolgen, ook al zal die weg soms door het dal gaan.

Bertie Boersma, protestants predikant te Odijk

Lied 543

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen, ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen, door ons U aangedaan
Gij blijft in glans verschijnen, ziet ons in glorie aan.

Gij zijt in glans verschenen, verschenen voor altijd
Gij wilt uw kruis ons lenen, als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen, of heerlijk rijst uw beeld
En doet ons mee ontstijgen in glans die alles heelt.

Kerk helpt kwetsbare mensen in Moldavië

Door de economische situatie in Moldavië zien veel mensen geen andere mogelijkheid dan een baan te zoeken in het buitenland. Dit heeft desastreuze gevolgen voor de samenleving: in sommige dorpen wonen alleen nog maar ouderen en jongeren. Kerk in Actie ondersteunt kerken die hen stimuleren om voor elkaar te zorgen. Jongeren helpen eenzame en zieke ouderen. Andersom bieden ouderen de jongeren, die opgroeien zonder ouders, een plek waar ze met hun verhaal terecht kunnen.

40dagentijd

Deze collecte is onderdeel van de 40dagentijdcampagne 2021.

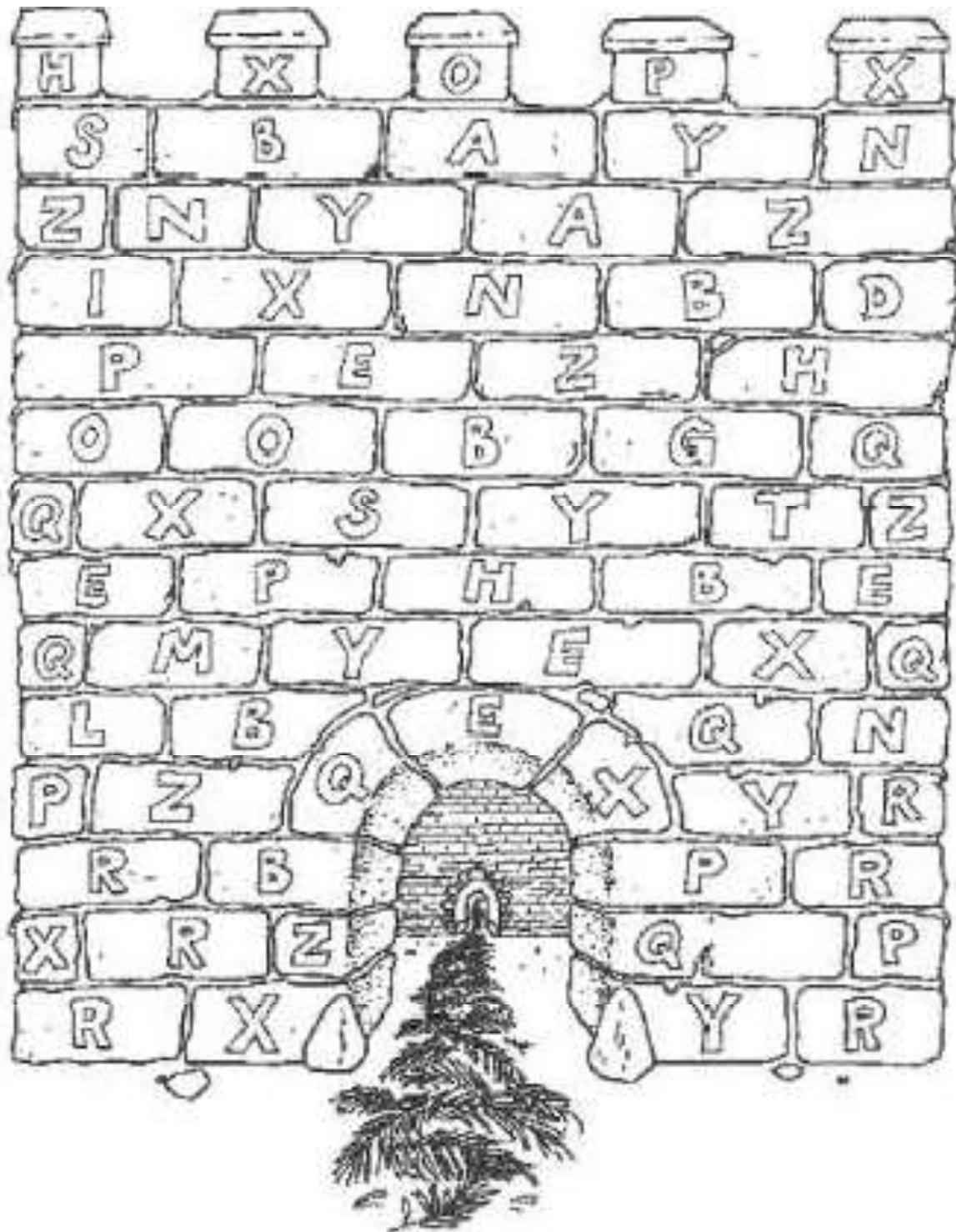
Meer informatie over deze campagne vindt u op kerkinactie.nl/40dagentijd.

Steun dit werk

U kunt dit werk steunen door uw bijdrage over te maken op rekening NL89 ABNA 0457 457 457 t.n.v. Kerk in Actie te Utrecht, o.v.v. het projectnummer 'W 009226' of doneer online.

Hartelijk dank!

Poort van Jeruzalem

Om de verborgen boodschap op de muur van de poort van Jeruzalem te vinden, moeten alle letters (stenen) die meer dan 5x voorkomen, roodbruin gekleurd worden.

De letters die overblijven, vormen samen een tekst uit de Bijbel.

Heb jij de oplossing gevonden?

Kijk dan bij 'Stille Zaterdag' of je het goed hebt!

Balsem

Jouw lieve handen zijn als balsem
Zachtjes omvattend het kwetsbare hart
Jouw lieve handen bepaalden de plaats
Wanneer ik omviel in mijn eigen smart

Jouw woorden zijn als balsem
Zachtjes uitgestreken op de ziel
Jouw woorden konden altijd helen
Wanneer ik weer eens in het diepe viel

Jouw diepe liefde is als balsem
Zachtjes infiltrerend in de geest
Jouw diepe liefde wist te troosten
Wanneer de angst mij had bevreesd

Jouw balseming is als voedsel
Zachtjes voedend mijn gemoed
Jouw balseming is verademend
Door Jouw balsem voel ik me weer goed

Zegenbede

Heer,
in de morgen
vraag ik om Uw zegen.
Misschien doe ik dat wel
omdat ik zo graag leef.
Altijd hoop ik opnieuw
dat U mijn dagen zult zegenen.
Ja, ik heb het leven lief
en vul het glas tot de rand
maar ik weet zeker, Heer,
dat ik dit leven zinloos zal vinden
vanaf de dag
dat ik niet meer hopen mag
op U.

Toon Hermans

Verandering...

Zoveel moet losgelaten worden:
straks weer de lente, het licht op de berg en
de uren met vrienden, het vrolijke spel;
niets blijft hier duren – de tijd verstrijkt.

Steeds weer moet losgelaten worden:
niets bindt voorgoed, geen woorden of dromen,
maar we gaan verder, het leven is groter
dan enkel maar het hier en het nu.

Zoveel moet losgelaten worden:
weer terug naar het dal, naar het geven en nemen,
de raadsels en twijfels erbij, maar de bomen
dragen gauw weer bloesems. We mogen leven.

Tempelreiniging Joh.13-22

Jezus komt naar de tempel in Jeruzalem. Het huis van Zijn Vader. Een huis met een lange geschiedenis. Zelfs langer dan de 40 jaar dat eraan gebouwd is. Het is de plaats waar de Ark van het Verbond, de Wet, de leefregel van God zich bevindt. Die Ark is het symbool van God die onder de mensen wil zijn. Jezus komt naar het huis van Zijn Vader en op het voorplein ziet hij geldwisselaars en allerlei wereldse praktijken. Hij voelt dat dit niet de bedoeling is van de eredienst in de Tempel. Het mag niet zo zijn dat God op het tweede plan komt. Hij vindt niets terug van het beleven van de verbondenheid tussen God en mensen.

Hij wordt woest. En stelt de misstanden aan de kaak.

En zoals dan vaker gebeurt, wordt hem gevraagd op grond van welke autoriteit hij dat doet. Met andere woorden: waar bemoei jij je mee, wie denk je wel dat je bent.

Jezus geeft als antwoord op die vraag “breek deze tempel af en in drie dagen zal ik hem opbouwen”. Daarmee neemt het verhaal een andere wending.

Jezus heeft het niet over stenen, maar over Zijn eigen lichaam. Zijn lichaam als tempel van Gods Geest. Dat is waar God woont, niet in stenen gebouwen, maar in mensen.

Gods Geest woont in mensen. Wijzelf (zo staat in 2 Korintiërs 6;12) zijn de tempel van de levende God.

God woont in mensen, in ons wanneer wij leven volgens Zijn leefregels, leven vanuit de goedheid van ons hart.

Dat doen we als we onze naasten liefhebben gelijk onszelf.

En zo wordt dit Evangelie een oproep aan ons om eens na te denken over de vraag of ons dagelijks leven een eredienst aan God is; of wij tempel van God zijn.

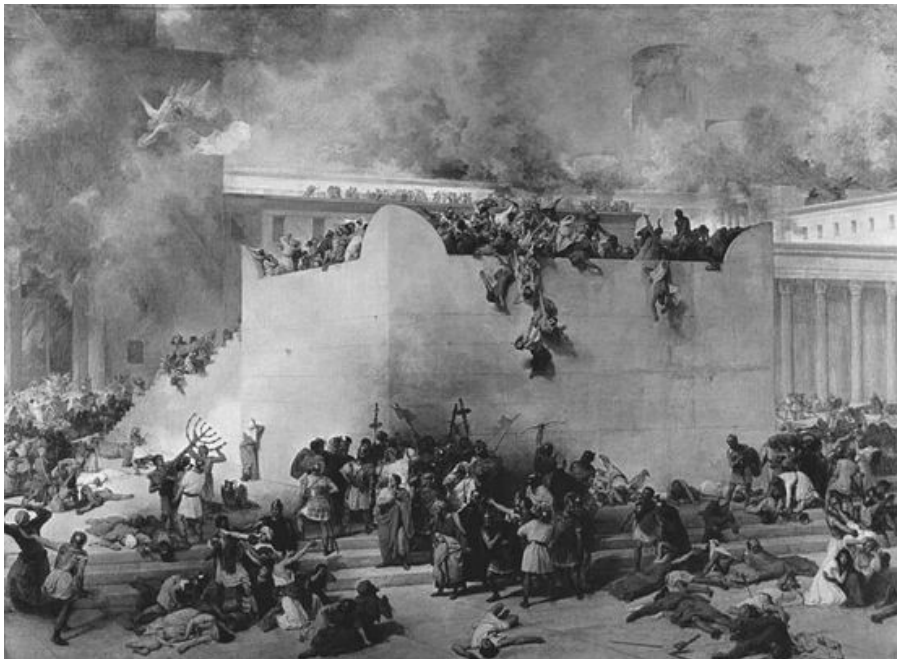
Lilian Weijman, pastoraal werker van parochie Paus Johannes XXIII,

Lied 187

Runderen, schapen en duiven te koop
Honderden feestvierders lopen te hoop,
Kopers en verkopers, aanbod en vraag
Er is veel te doen in de tempel vandaag.

Jezus verschijnt en Hij ziet alles aan:
Afzet en omzet, geldzuchtig bestaan
Woedend drijft Hij met een gesel van touw
Die afgoderij uit het tempelgebouw.

Dit is het huis van mijn Vader, zegt Hij.
Heilig het daarom en houd het dus vrij
Van de verslaving van goud en genot.
Geen diensthuis is dit, maar de tempel van God.

Nooit alleen!

Er zijn van die dagen,
dan loop je alleen
in 'n doolhof van zorgen,
waar moet je nu heen?

Naar links of naar rechts en
hoe kom je eruit?
het voelt of je telkens
op 'n hindernis stuit.

Toch zul je bemerken
en juist in die tijd,
dat God met je meegaat,
door 't doolhof heen leidt.

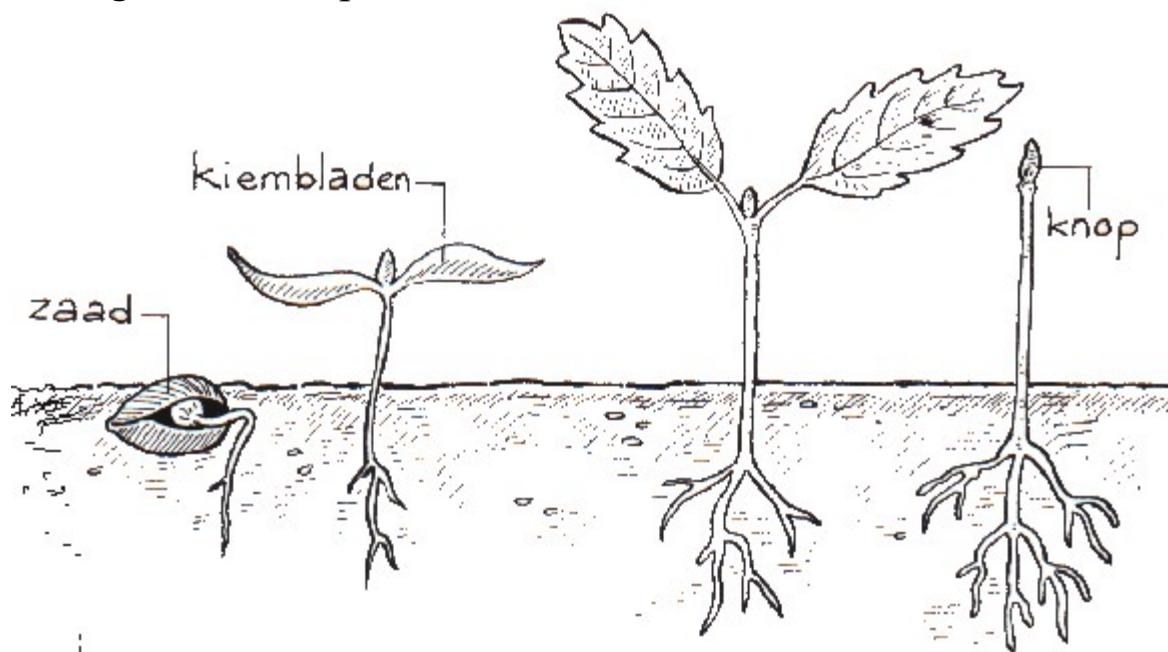
Geeft Hij je de kracht
voor wat jou zo verdriet,
zodat je in 't duister
de uitgang weer ziet.

Frits Deubel

Een heel klein zaadje

Een heel klein zaadje waait weg op de wind.
Het ligt verloren op de straat en niemand die het vindt.

Zo'n heel klein zaadje dat vang je in je hand
Je dekt het met de aarde toe; dan slaapt het in de grond.

Zo'n heel klein zaadje wordt wakker van het licht.
Het groeit de zon te boven, het warmt zijn gezicht.
Zo'n heel klein zaadje is liefdevol gepoot.
Dan loopt het uit en wordt een boom, een boom, zo sterk, zo groot.
Zo'n heel klein zaadje groeit langzaam, tak na tak, tot alle vogels zingen in hun grootse onderdak.
Zo'n heel klein zaadje is Gods Koninkrijk.
Het groeit en wordt voor iedereen een schuilplaats wereldwijd.
Dit kleine zaadje, je vangt het in je hart.
Het wordt van alle liefde groot, het groeit, als je volhardt.

Sytze de Vries

Wij zijn de bezoekers...

'Wij zijn bezoekers op deze planeet.
We zijn hier negentig, hooguit honderd jaar lang.
Tijdens die periode moeten we proberen iets goeds,
iets nuttigs, met ons leven te doen.

Probeer in vrede met jezelf te leven
en help anderen in die vrede te delen.
Als je bijdraagt aan het geluk van anderen,
zul je het ware doel, de zin van het leven, vinden'.

Dalai Lama

Gebed om eenvoud

We willen zoveel hebben, God,
en als we het hebben willen we weer iets anders:
leer ons genoeg te hebben
van dat willen naar groter, mooier, nieuwer, sneller;
leer ons genoeg te hebben
van egoïsme, ruzie en gepest en van steeds meer;
leer ons genieten
van de dingen die we voor niets krijgen:
de kleuren en geuren van de bloemen
het lied van de vogels in de lucht
maak ons tevreden met vriendschap,
liefde en aandacht van de mensen om ons heen.

Gebed

Heer, maak mij
tot een instrument van Uw vrede.
Waar haat is, laat mij liefde zaaien.
Waar krenking is, vergeving.
Waar twijfel is, hoop.
Waar duisternis heerst, licht.
Waar droefheid is, vreugde.

O Goddelijke Meester,
geef dat ik niet zo zeer verlang
troost te ontvangen
als troost te schenken,
begrepen te worden
als begrip te hebben,
bemind te worden
als te beminnen.

Want...het is in geven dat wij ontvangen,
in vergiffenis schenken dat wij vergeven worden,
en in het sterven dat wij geboren worden,
tot het eeuwig leven.

Gebed toegeschreven aan Franciscus van Assisi

Een kind met gerstebrood (Johannes 6, 1-15)

Eind 2020 verscheen een zeer lezenswaardig artikel van collega Stephan de Jong over wonderen. Daarin laat hij zien dat wonderverhalen wereldwijd voorkomen, in allerlei culturen en religies. Ze brengen hoop in bange dagen, onderstrepen de waarde van ieder mens of geven aan wat als heilig wordt ervaren in het leven. Ook vraagt de Jong zich af of wonderen wel mogelijk zijn, zonder daarop een antwoord te geven. Dat laat hij bewust open.

Wonderbare spijzigingen zijn ook buiten de Bijbel bekend. Van Boeddha, die ruim 400 voor Christus leefde, wordt verteld dat iemand op een dag een brood in zijn bedelschaal legde. Met dat ene brood zou Boeddha eerst 500 leerlingen hebben gevoed en vervolgens ook nog alle bewoners van een klooster. Net als in het evangelie blijkt er na afloop veel brood over te zijn.

Binnen de Bijbel doet dit wonder van Jezus denken aan het manna in de woestijn. En nog veel sterker aan de profeet Elisa denken, die ooit met 20 broden 100 profeten voedde. Dat verhaal is minder spectaculair maar wel duidelijk verwant, want ook dan wordt verteld dat het om gerstebroden gaat. Gerst wordt vaak gezien als het graan van de armen. Jezus neemt het dus op voor mensen die vaak geen brood op de plank hebben. Hij leert ons om royaal te delen zodat iedereen verzadigd raakt. Waar gedeeld wordt, kunnen wonderlijke dingen gebeuren.

Een kind zet dit wonder in gang, een jongen met vijf gerstebroden en twee visjes. Hij laat zien hoe je onbevangen leeft zonder bezorgd te zijn om je bezit, ego of imago. Niet voor niets plaatst Jezus vaker een kind in het midden. Dat leert ons niet alleen je hart maar ook je handen te openen.

Jan Offringa, protestants predikant te Wijk bij Duurstede

Lied 392

Wie kent de eenvoud van het breken, de stille omgang van het brood?
Wie hoort de wijn van liefde spreken, een liefde sterker dan de dood.

Er is een kind bereid tot delen, het komt met brood, het komt met vis
Het geef zijn voedsel aan de velen, een weldaad in de wildernis.

Er staat tot ons geluk geschreven dat God zeer overvloedig is,
Wij zijn geschapen om te geven, zo tonen wij zijn beeltenis.

Er is een mens ons bijgebleven, bij brood en wijn hoor ik zijn stem,
Als water vloeit zijn kostbaar leven, een vis is tekenend voor hem.

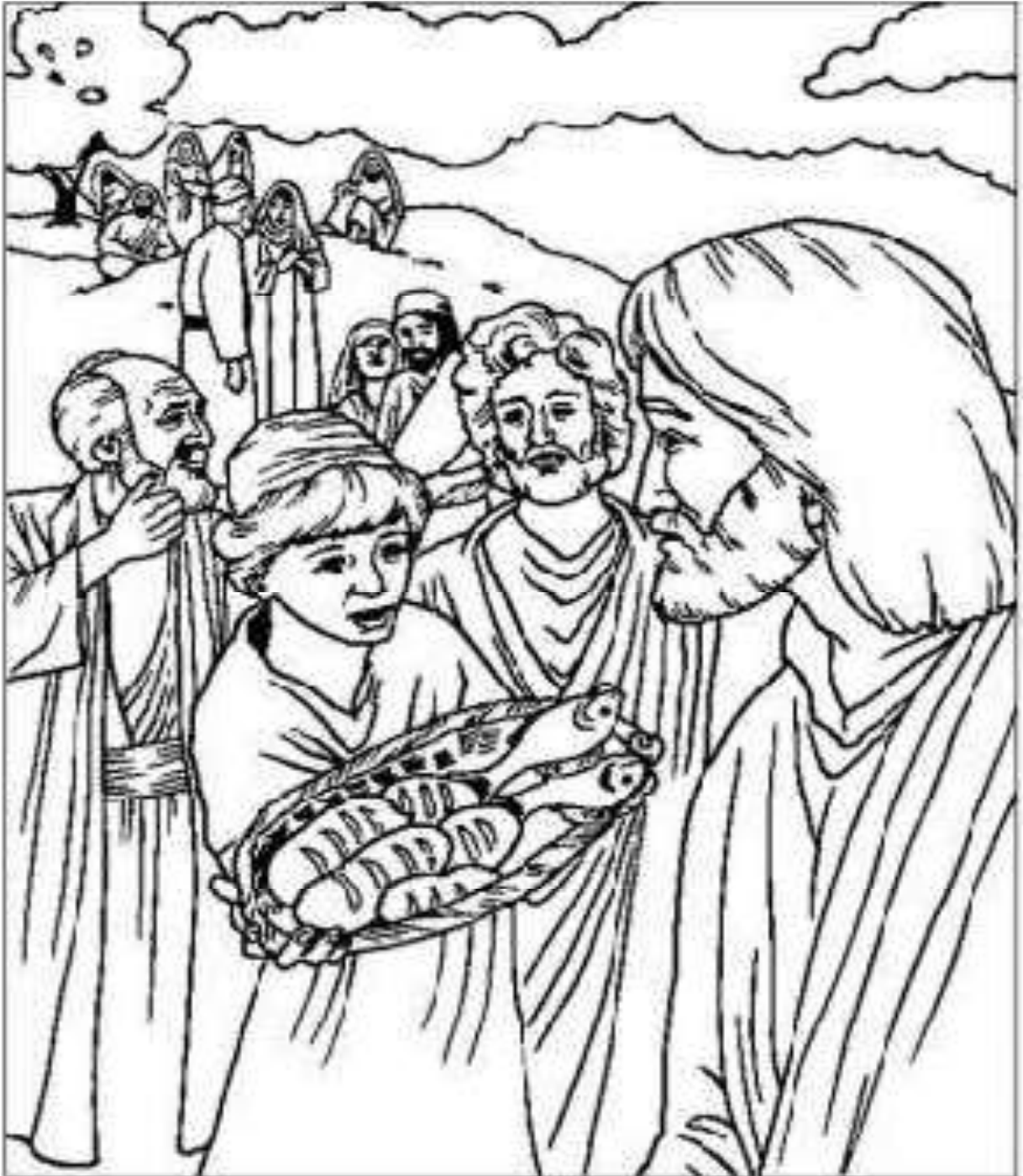
Het Onze Vader

‘Geef ons heden ons dagelijks brood’

Wij mogen God om alles vragen
wat wij nodig hebben, ook om het dagelijks brood.
We zijn behoeftig
en vaak genoeg weten wij niet
of wij wel krijgen
wat we beslist nodig hebben.
Maar de bede om het dagelijkse brood
wil ons er ook op attenderen
dat wij anderen moeten geven
wat zij voor hun leven nodig hebben.

Anselm Grün

Om te kleuren

Op een dag preekte Jezus en er kwamen heel veel mensen naar Hem luisteren. Toen het tijd werd om te eten zeiden de apostelen dat Jezus moest stoppen met preken zodat de mensen naar huis konden gaan om te eten. Maar Jezus vroeg hoeveel eten er was.

Er waren 5 broden en 2 vissen. 'Ga deze maar uitdelen', zei Jezus. Toen de apostelen gingen delen, konden alle mensen er van eten en bleven er aan het einde nog 12 manden brood over!

Wat een wonder! 5 broden en 2 vissen, wat hebben wij nog meer? Als ieder wat kon delen, was er geen honger meer!

Bij de bron

Zo zou het moeten gaan, God,
dat mensen elkaar helpen
als ze zien dat iemand dorst heeft of honger.

En dat het dan niet uitmaakt
of je moslim bent of christen
vrouw of man, rijk of arm.

Zo zou het moeten gaan, God,
dat mensen elkaar ontmoeten
als een jongen en een meisje
bij de stadsfontein,

met liefde en luchthartigheid in hun ogen
en dromen van kussen en zoveel meer.

Maria

Al heel vroeg moest jij
je zoon loslaten.

Hij ging de weg
die God met Hem voorhad.

Een weg, die ook voor jou
niet gemakkelijk was.

Jouw zoon was solidair
met armen en verdrukten.

Jij steunde Hem onvoorwaardelijk
en bleef Hem trouw.

Maria, naar jouw voorbeeld
wil ik een steun zijn
voor mijn kinderen.

Geef mij inzicht
wanneer ik hen begeleid
op hun weg naar volwassenheid.

Dat het sociaalbewogen mensen worden,
die hun verantwoordelijkheid kennen.

Amen.

De mier en de graankorrel

Een graankorrel, die na de oogst op het veld was blijven liggen, wacht op regen, zodat hij zich kon laten wegzinken in de aarde. Toen kwam er een mier. Ze zag de graankorrel, sjoerde hem op haar rug.

De graankorrel drukte op haar kleine, taaie lijf en leek steeds zwaarder te worden.

"Waarom sjouw je zo? Waarom leg je me niet neer?" vroeg de graankorrel. De mier hijgde: "Als ik je niet meeneem, hebben we geen eten voor de winter. Wij mieren zijn met zovelen en elk van ons moet zoveel mogelijk voedsel naar de voorraadkamer slepen."

"Maar ik ben niet gemaakt om zomaar opgegeten te worden", zei de graankorrel. "Ik ben een zaadje, vol leven. Ik ben er om uit te groeien tot een grote plant. Luister naar me, laten we samen een overeenkomst sluiten."

De mier was blij dat ze even kon uitrusten. Ze legde de graankorrel neer en vroeg: "Wat is een overeenkomst?" De graankorrel zei: "Als je me hier op de akker laat liggen, in plaats van me mee te slepen naar je nest dan zal ik je honderd graankorrels schenken voor je voorraadkamer."

De mier dacht na. Honderd korrels in ruil voor één enkele? Maar dat was een wonder! "Hoe gebeurt het dan?" vroeg ze.

"Dat is een geheim", antwoordde de graankorrel, "dat is het geheim van het leven. Graaf nu een klein kuiltje in de grond, begraaft me daarin en kom dan over een jaar terug."

Er ging een jaar voorbij. De mier keerde terug. En de graankorrel had woord gehouden.

Leonardo da Vinci, uit: 'Verhalen om nooit te vergeten'

Vijfde zondag van Pasen , Johannes 12,20-33

Veel mensen hebben wel een hobby. Hobby's zijn belangrijk omdat we er vreugde aan beleven en omdat ze een belangrijke tegenhanger zijn voor de sleur van ons dagelijks leven. Ze dragen in grote mate bij aan ons geluk en ons welbevinden.

Maar hoe is dat eigenlijk met ons christen-zijn? Is dat voor ons misschien ook een soort hobby geworden? Christen zijn als hobby? Kan dat wel? Hobby's gaan toch over deelgebieden van ons leven; werk, school, gezin, vrije tijd, verenigingen, enz. Voor sommigen (onder ons) is de kerk misschien ook zo'n deelgebied geworden. Maar dan stelt zich toch de vraag: Kunnen wij ons christen-zijn beperken tot een deelgebied van ons leven? Dus, als het ware, 'alleen op zondag gelovig zijn'. En daarna weer terug naar het dagelijkse leven?

Het Bijbelverhaal van vandaag leert ons iets heel anders. Het is één van die teksten waar we, door van uitvaarten en gedenkvieringen, toch wat meer mee vertrouwd zijn. Omdat hij de wezenlijke zin van het menselijke leven het best tot uitdrukking brengt. Met dat beeld van de tarwekorrel wordt ons duidelijk dat Christen zijn echt geen hobby is die je zo maar af en toe in praktijk kunt uitoefenen.

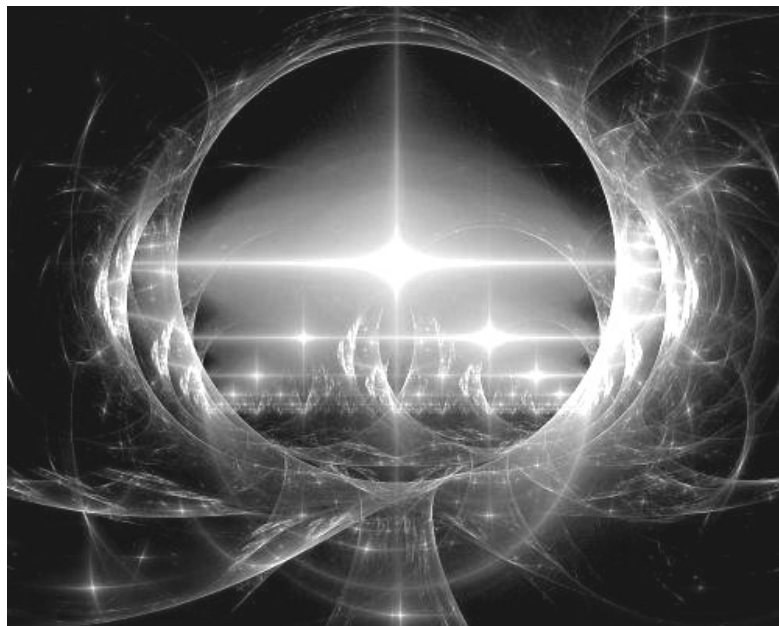
christen-zijn heeft iets te maken met onze basishouding tegenover leven en dood. Met dat beeld van de graankorrel wil Jezus duidelijk maken dat we rekening moeten houden met het feit dat ons ook dagen van pijn en verdriet te wachten staan. Die graankorrel staat symbool voor het hele leven en niet alleen voor 'de zondag'. Daarom staat dat nieuwe verbond direct in het hart van de mensen gegrift. En dat hart heb je niet alleen op zondag in je lijf, maar dat klopt de hele week in ons. Dat klopt toch?!

Fred Hogenelst, pastoor van parochie Paus Johannes XXIII

Lied 898

Al onze macht is ijdelheid,
Wij gaan terstond verloren
Wanneer de held niet voor ons strijdt,
Die God heeft uitverkoren.
Zo Gij het nog niet wist,
Jezus Christus is het
De Heer van het heelal
Die overwinnen zal, God zelf staat ons terzijde.

Gods heilig woord alleen houdt stand,
Gods waarheid zal ons staven.
Hij leidt ons en met milde hand
Schenkt Hij zijn geestesgaven.
Al rooft de tiran
Ons wat hij maar kan
Ons goed en ons bloed
Laat hem zijn overmoed!
Gods rijk blijft ons behouden.

De naaste

Een leerling vroeg aan zijn meester:

“Meester, weet u wanneer de nacht eindigt en de dag begint?

Is het zoals je verschil ziet tussen een schaap en een hond?”

“Nee,” zei de meester.

‘Is het zoals je verschil ziet tussen een bloem en een boom?’”

“Nee,” zei de meester weer.

“De nacht eindigt en de dag begint als je kunt zien wie je naaste is.”

Lijda Hammenga,

Een naaste kun je alleen worden door de ander niet te ontlopen als deze op je weg komt.

Een naaste is een reisgenoot in je leven die aandacht en hulp verdient.

Als een naaste je weg kruist kunt je het niet zomaar af laten weten.

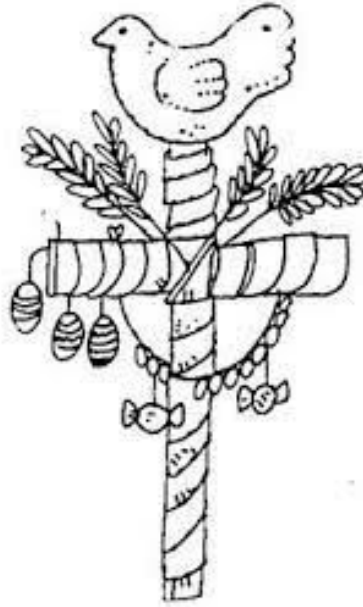
Vanuit de ogen van de naaste kijkt God mij aan en doet Hij een beroep op mij. Zoals ik een beroep op Jezus doe.

De nacht is voorbij gegaan en de nieuwe dag is aangebroken.

Ik mag in het Licht van God leven en omzien naar de naaste.

Johan van den Berg

Om zelf te maken

Palmpasenstok versieren

Kruis: Gemaakt van twee stokken en zij betekenen het kruis waarop Jezus stierf (*Goede Vrijdag*)

Palmtakken (buxustakken)

Werd mee gewuifd bij Jezus' intocht in Jeruzalem (*Palmzondag*).

Haan van brood

Het brood van het haantje is het brood dat Jezus brak om het te verdelen bij het laatste avondmaal. De haan is de haan die kraaide nadat Petrus drie keer had gezegd dat hij Jezus niet kende.

Eieren (chocolade eitjes)

staan symbool voor nieuw leven (*Paaszondag*).

30 rozijnen (of 30 snoepjes)

betekenen de 30 zilverlingen waarvoor Judas Jezus verried.

Als...

Als ik eens zal sterven,
hoop ik dat Gij die dag kunt zeggen
dat ik heel mijn leven heb getracht
de hongerigen te voeden
de naakten te kleden
de gevangenen te bezoeken
en te beminnen wie een beroep op mij deden.

Als ik iemand heb kunnen helpen in het voorbijgaan,
als ik maar iemand heb kunnen opbeuren
met een vriendelijk woord of een hoopvol liedje,
dan heb ik niet vergeefs geleefd,
dan heb ik de wil van de Meester volbracht.

Waar liefde is...

Waar liefde is en wijsheid,
daar is geen vrees en geen onwetendheid.
Waar geduld is en nederigheid,
daar is geen toorn en geen opwinding.
Waar armoede is met vreugde,
daar is geen hebzucht en geen gierigheid.
Waar rust is en bezinning,
daar is geen bezorgdheid en geen ronddolen.

Franciscus van Assisi

Ná Covid-19

Straks bijeen, als de dreiging voorbij is.
Straks bijeen, het verdriet van de baan.
Weer bijeen, zonder afstand te houden,
opgetogen de morgen breekt aan.

Samen zullen we danken en zingen.
Samen breken we brood, delen wijn.
Wij omhelzen elkaar weer met vrede,
een gebaar dat bijzonder zal zijn.

En we steunen elkaar en beloven,
na het leed wat we hebben doorstaan,
dat wij zien wat het nieuwe betekent
en daar zinvol mee om zullen gaan.

En ik hoop dat we zullen ervaren.
in geloof dat de liefde ons leidt:
voor elkaar en voor moeder aarde
goed te zorgen nu en altijd.

*Noorse tekst: Hans-Olav Moerk.
Uit: We will meet again.*

Gericht op Jezus' dood

Markus 14:1-15, wordt omlijst door het Joodse Paasfeest, dat door het Joodse volk ook nu nog gevierd wordt (echt nu:vanaf afgelopen vrijdagavond!). Ons Paasevangelie is met dat feest van bevrijding – op leven en dood (Exodus 12!) – verbonden. Ook het verhaal van vandaag begint en eindigt ermee.

Daartussen draait alles om Jezus, om zijn naderende dood.

Tenminste, voor de leiders van het volk en voor die vrouw. Niet voor Jezus' vrienden.

De leiders zijn gefocust op Jezus als gevaar. Die naamloze vrouw is juist vol zorg en liefde. Allemaal weten ze eigenlijk niet wat ze doen. Maar ze zien Jezus, zijn helemaal op hem gericht. Zo spelen ze hun rol in het lijdensverhaal.

De leerlingen, die altijd bij Jezus zijn, zijn in dit verhaal juist niet op hem gericht, maar op de armen. Dat klinkt nobel. Op zich is het dat ook. Maar met al hun goede bedoelingen missen ze de crux.

Misschien omdat ze altijd bij Jezus zijn, denken ze dat zijn aanwezigheid vanzelfsprekend is. Dus leven ze alsof Hij niet dood moet gaan. Alsof Jezus dat al niet meermaals heeft aangekondigd. Het is tragisch, maar ook herkenbaar: waar het echt om gaat, zie je soms niet. Of je durft er niet over te beginnen.

Begrijpelijk: wie wil wel aan de dood denken? In het bijzonder de dood van Jezus? Vandaag en komende week moeten we ons juist daarop richten: op Jezus' sterven. Dat Hij lijdt en sterft. Zijn leven geeft. Voor ons. Aan ons.

In dit verhaal raakt ook Judas op Jezus gericht. Hij gaat zijn rol spelen: hem verraden. Er staat niet bij waarom. Weer gaat het om geld, maar dat wordt niet als reden genoemd.

Twee vragen:

Hoezeer zijn wij op Jezus gericht?

En hoe kostbaar is Jezus voor ons?

Coen Constandse, protestants predikant te Bunnik

Lied 558

Heer, om uw zachtmoedigheid
Vorst die op een ezel rijdt
En om Sions onwil schreit
Kyrie eleison

Om de zalving door een vrouw
Vreugdeolie, geur van rouw
Teken van wat komen zou
Kyrie eleison.

Om het brood, Heer, dat Gij breekt,
Om de beker, die Gij reikt
Om de woorden die Gij spreekt,
Kyrie eleison,

Gebed in de stille week

Breng ons bij u, God
bron van ons bestaan
bodem van ons leven

breng ons bij uw zoon
bij zijn bidden in de hof
breng ons bij zijn moeder
en bij haar tranen
breng ons bij de mens die zijn leven
inzette voor ons

breng ons bij uw mensen
die lijden in deze wereld
omdat hun recht onthouden wordt
breng ons bij ons geloof,
dat zo vaak verborgen is

breng ons bij alles wat leeft in ons
aan geloof, aan blijdschap, aan liefde en vreugde

maak ons open
voor uw leven
voor uw diepe ontferming
voor uw liefde.
Keer ons naar u.

Brood bakken en delen!

Vandaag gaan wij ook een brood bakken.

Je kunt een pak halen in de winkel waar je heel gemakkelijk een brood mee kunt bakken.

Een website met alles over brood bakken heet:

broodbakken.favorietje.nl

Als het brood gebakken is kun je het eten met soep.

Breek het brood daarbij met je handen.

Maar voor je het eet, geef je het eerst aan elkaar door, zoals Jezus deed.

Denk daarbij aan het Laatste Avondmaal van Jezus.

Brood delen zoals Jezus deed

Op Witte Donderdag at Jezus voor het laatst met Zijn vrienden.

We noemen dit het Laatste Avondmaal.

Jezus zei, toen Hij het brood in stukken brak en ronddeelde:

'Dit is mijn lichaam en het wordt voor iedereen gegeven.'

En bij het ronddelen van de wijn zei Hij:

"Dit is mijn bloed dat voor iedereen wordt vergoten."

Een dag voor zijn dood...

Een dag voor zijn dood,
brak Hij voor ons het brood.

De beker met wijn werd voor ons geheven,
Zodat wij eeuwig konden leven.

Zijn bloed, vergoten tot vergeving van onze zonden,
Omdat we dat zelf niet konden.

Die nacht lieten ze Hem in de steek,
Zelfs zijn discipel die nooit van Hem week.

Dodelijk bedroefd vroeg Hij om te waken,
Toch lagen ze allemaal te slapen.

Met een kus in Gethsemane,
namen ze Hem mee.

Na drie leugens kraaide de haan.

Wat zou jij hebben gedaan?

Robert Doek

De eenzame weg

Ik vroeg de meester

Waarom wij zoveel eenzaamheid moeten doorstaan.

Hij antwoordde mij:

“Naarmate men dieper tot de kern van het leven doordringt zal men eenzamer zijn.

Grote gedeelten van de weg kan men in gezelschap afleggen.

Zij die vorderen zullen steeds meer beslissingen moeten nemen.

Zij die in eenzaamheid vooruit trekken, laten duidelijk sporen na.

Zij die een taak hebben zullen het meest eenzaam zijn.”

(Bron: Kahil Gibran)

De stilte is uw huis

U woont niet in een storm, o Heer,
maar in een zacht geruis.
Wie zwijgt en luistert hoort steeds meer:
De stilte is uw huis.

Een stilte die zich horen laat,
heel zacht, nog ongekend;
ze fluistert van wat komen gaat
en wie U voor mij bent.

Ik zoek de stilte, zoek een rust
die ruimte maakt in mij.
Ik adem op, ik ben gerust
en voel U heel dichtbij.

Erik Idema

Toen werd het morgen:

Hij is opgestaan!

De oecumenische werkgroep 'Veertigdagenboekje' van de Krommerijnstreek, heeft weer met plezier gewerkt aan het samenstellen van deze uitgave.

De ontmoeting en de samenwerking voorbij de grenzen van onze kerken hebben wij als inspirerend en bijzonder ervaren.

Graag willen we iedereen bedanken die een bijdrage heeft geleverd aan de inhoud van dit boekje.

Redactie van de uitgave 2021:

Sjaak Baas

Anna Boersma

John Meijer

Arda Mensink

Janny van Schip